

Mál nr. 123/2022

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Slysátrygging launþega

Takmörkun ábyrgðar vátryggingafélags. Stórkostlegt gáleysi.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 25. apríl 2022 ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 18. maí 2022 ásamt fylgiskjöllum.

Málsatvik.

Hinn 1. desember 2020 hugðist M aka vinnuvél undir Bústaðavegsbrú. Gálgi vinnuvélarinnar var í uppréttri stöðu og rakst hann upp undir brúna með þeim afleiðingum að M slasaðist nokkuð. Í lögregluskýrslu kemur fram að M hélt að gálgin hefði verið niðri við aksturinn. Hæð vinnuvélarinnar reyndist vera 5,07 metrar skv. því sem fram kemur í málskoti M.

V hefur viðurkennt bótarétt úr slysátryggingu launþega en skerti bæturnar um helming. Byggir niðurstaða V á því að M hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi við aksturinn, þar sem hann hafi ekki gætt að því hvort gálgi vinnuvélarinnar væri niðri við aksturinn. Þá vísar V til þess að hæð vinnuvélarinnar verið töluvert yfir hámarkshæð vinnuvéla skv. 9. gr. reglugerðar nr. 155/2007 um stærð og þyngd ökutækja, þar sem fram kemur að hámarkshæð vinnuvéla er 4,2 metrar. Vísar V enn fremur til þess að félaginu sé heimilt að fella niður batur úr slysátryggingu launþega skv. 8. gr. skilmála slysátryggingarinnar, þar sem fram kemur að félagið bæti ekki slys sem verða vegna stórkostlegs gáleysis launþega.

M fer fram á fullar batur úr slysátryggingunni. Telur M að tjónið verði ekki rakið til stórfellds gáleysis í skilningi laga, heldur hafi verið um að ræða almennt gáleysi. Telur M að þar af leiðandi sé félaginu óheimilt að skerða batur úr slysátryggingunni. Þá byggir M á því að vinnuvélin hafi verið lítið eitt hærri en brúin og 87 cm. hærri en leyfileg hámarkshæð skv. reglugerð. Telur M m.ö.o. að hæðarmunurinn hafi verið svo lítill að ekki sé unnt að líta svo á að um stórkostlegt gáleysi hafi verið að ræða. Enn fremur vísar M til sanngirnissjónarmiða og telur hann ósanngjarnt að batur verði skertar um helming að teknu tilliti til heildarmats á aðstæðum.

Álit.

Fyrir liggur að M ók vinnuvélinni á Bústaðavegsbrú og að áaksturinn verður rakinn til þess að vinnuvélin var hærri en brúin og nokkuð umfram þá 4,2 metra sem kveðið er á um sem hámarkshæð í 9. gr. reglugerðar nr. 155/2007 um stærð og þyngd ökutækja. Í 3. gr. sömu reglugerðar kemur einnig fram að ökumaður skuli gæta sérstaklega að hæð ökutækis þegar ekið er undir brú. Ljóst er að M gætti ekki að þessu. Með hliðsjón af aðstæðum öllum verður háttsemi M í umrætt sinn metin sem verulegt frávik frá þeirri háttsemi sem honum bar að viðhafa. Telst háttsemi hans því stórkostlegt gáleysi.

Við mat á takmörkun ábyrgðar V, sbr. ákvæði 90. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga, verður að líta til þess að sök M var veruleg og skýr orsakatengsl eru milli háttsemi hans og tjónsins. Verður með vísan til þess að líta svo á að takmörkun V um helming bótafjárhæðar sé réttmæt. M á því ekki rétt á frekari bótum úr slysátryggingu launþega hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum að helmingi úr slysátryggingu launþega hjá V.

Reykjavík, 21. júní 2022.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Guðmundur Stefán Martinsson